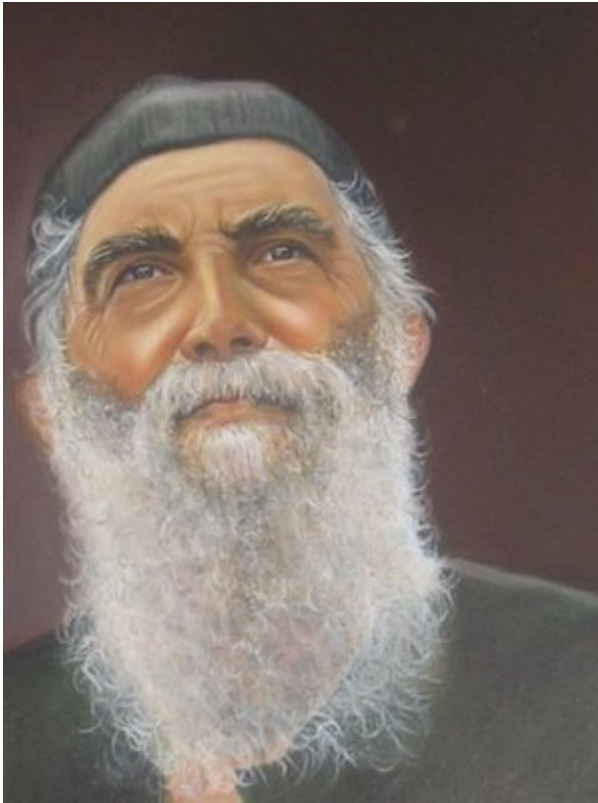

Λόγοι γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου - Ό

ίς

[Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

- Γέροντα, ό Χριστός χωράει σέ όλες τις καρδιές;

-Ό Χριστός χωράει, οί άνθρωποι δέν Τον χωράνε, γιατί δέν προσπαθούν νά διορθωθούν.

Γιά νά χωρέση ό Χριστός μέσα μας, πρέπει νά καθαρίση ή καρδιά. -Καρδίαν καθαράν

κτίσον εν έμοί, ό Θεός....

- Γέροντα, γιατί τά άγρια ζώα δέν πειράζουν τους Αγίους;

- Αφού ημερεύουν οί άνθρωποι, ημερεύουν και τά άγρια ζώα και αναγνωρίζουν ότι ό άνθρωπος είναι αφεντικό τους. Στον Παράδεισο, πριν από την πτώση, τά άγρια θηρία έγλειφαν

τους Πρωτοπλάστους μέ ευλάβεια, αλλά μετά την πτώση πήγαιναν νά τους ξεσκίσουν. Όταν ένας

άνθρωπος επανέρχεται στην προπτωτικη κατάσταση, τά ζώα τον αναγνωρίζουν πάλι για

αφεντικό. Σήμερα όμως βλέπεις ανθρώπους πού είναι χειρότεροι από τά άγρια

θηρία, χει-

ρότεροι από τὰ φίδια. Εκμεταλλεύονται απροστάτευτα παιδιά, τους παίρνουν τὰ χρήματα

καί, όταν έρχονται σέ δύσκολη θέση, τὰ ενοχοποιούν, καλούν τήν αστυνομία, τὰ πηγαίνουν και

στό ψυχιατρείο. Γι' αυτό τόν 147ο Ψαλμό πού διάβαζε ό Άγιος Αρσένιος ό Καππαδόκης, για νά

ημερέψουν τα άγρια ζώα και νά μήν κάνουν κακό στους ανθρώπους, τον διαβάζω, για νά ημερέψουν

οι άνθρωποι και νά μήν κάνουν κακό στους συνανθρώπους τους και στά ζώα.

- Πώς επανέρχεται, Γέροντα, ό άνθρωπος στην προ-πτωτική κατάσταση;

- Πρέπει νά έξαγνισθή ή καρδιά. Νά απόκτηση τήν ψυχική αγνότητα, δηλαδή ειλικρίνεια,

τιμιότητα, ανιδιοτέλεια, ταπείνωση, καλωσύνη, ανεξικακία, θυσία. Έτσι συγγενεύει ό

άνθρωπος με τον Θεό και αναπαύεται μέσα του η Θεία Χάρις. Όταν κάποιος εχη τήν σωματική

αγνότητα, άλλα δεν εχη τήν ψυχική αγνότητα, δεν αναπαύεται ό Θεός σ' αυτόν, γιατί

υπάρχει μέσα του πονηρία, υπερηφάνεια, κακία κ.λπ. Τότε ή ζωή του είναι μιά κοροϊδία.

Άπό 'δώ νά ξεκινήσετε τον αγώνα σας: Νά προσπαθήσετε νά αποκτήσετε τήν ψυχική

αγνότητα.

- Γέροντα, μιά κακή συνήθεια μπορεί νά κοπή αμέσως;

- Κατ' αρχάς πρέπει νά καταλάβη ό άνθρωπος ότι αυτή ή συνήθεια τον βλάπτει και νά

θελήση νά άγωνισθη, για νά τήν κόψη. Χρειάζεται νά εχη κανείς πολλή θέληση, για νά μπόρεση

νά τήν κόψη αμέσως. Όπως λ.χ. το σχοινί κάνει σιγά-σιγά μιά μικρή αυλακία στο χείλος του

πηγαδιού και δεν γλιστρά πιά, έτσι και κάθε συνήθεια λίγο-λίγο χαράζει μιά αυλακία στην

καρδιά και δύσκολα βγαίνει από αυτήν. Γι' αυτό πρέπει πολύ νά προσέξη κανείς, νά μήν

απόκτηση κακές συνήθειες, γιατί μετά χρειάζεται πολλή ταπείνωση και πολλή θέληση, για

νά μπόρεση νά τις άποβάλη. Έλεγε ό Παπα-Τύχων: Καλή συνήθεια, παιδί μου, αρετή κακή

συνήθεια, πάθη.

Πάντως διαπίστωσα ότι, όταν ο άνθρωπος, ενώ αγωνίζεται, συνεχίζει να σφάλει και

δεν αλλάζει, αιτία είναι ο εγωισμός, ή φιλαυτία και ή ιδιοτέλεια. Λείπει ή ταπείνωση και ή

αγάπη, και έτσι εμποδίζεται ή Θεία επέμβαση. Δεν βοηθάει ο ίδιος ο άνθρωπος τον Θεό, για να τον

βοηθήσει. Αν π.χ. τον βοηθήσει ο Θεός να ξεπεράσει ένα πάθος του, θα τό πάρη επάνω του, θα

ύπερηφανευθή, γιατί θα νομίζει ότι μόνος του τό ξεπέρασε, χωρίς την βοήθεια του Θεού.

Πηγή: geron-paisios.blogspot.gr